

Ενδεικτικός σχηματισμός αορίστου β΄

Οριστική	Υποτακτικ.	Ευκτική	Προστακ.	Απαρέμφ.	Μετοχή
ἔ-βαλ-ον	βάλ-ω	βάλ-οιμι	---	βαλ-εῖν	βαλ-ών βαλ-οῦσα βαλ-όν
ἔ-βαλ-ες	βάλ-ης	βάλ-οις	βάλ-ε		
ἔ-βαλ-ε	βάλ-η	βάλ-οι	βαλ-έτω		
ἐ-βάλ-ομεν	βάλ-ωμεν	βάλ-οιμεν	---		
ἐ-βάλ-ετε	βάλ-ητε	βάλ-οιτε	βάλ-ετε		
ἔ-βαλ-ον	βάλ-ωσι	βάλ-οιεν	βαλ-όντων		

Οριστική	Υποτακτικ.	Ευκτική	Προστακ.	Απαρέμφ.	Μετοχή
ἐ-βαλ-όμην	βάλ-ωμαι	βαλ-οίμην	--	βαλ-έσθαι	βαλ-όμενος βαλ-ομένη βαλ-όμενον
ἐ-βάλ-ου	βάλ-η	βάλ-οιο	βαλ-οῦ		
ἐ-βάλ-ετο	βάλ-ηται	βάλ-οιτο	βαλ-έσθω		
ἐ-βαλ-όμεθα	βαλ-ώμεθα	Βαλ-οίμεθα	--		
ἐ-βάλ-εσθε	βάλ-ησθε	βάλ-οισθε	βάλ-εσθε		
ἐ-βάλ-οντο	βάλ-ωνται	βάλ-οιντο	βαλέ-σθων		

Ο αόριστος β΄ ενεργητικός ή μέσος σχηματίζεται στην οριστική από τις καταλήξεις του **παρτατικού**. Στις άλλες εγκλίσεις σχηματίζεται από τις καταλήξεις του **ενεστώτα**.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

1. Το απαρέμφατο και η μετοχή του ενεργητικού αορίστου β΄, είτε στα απλά ρήματα είτε στα σύνθετα, τονίζονται στη λήγουσα:

λαβεῖν - παραλαβεῖν, ὁ λαβὼν τὸ λαβὼν - ὁ παραλαβὼν τὸ παραλαβὼν

2. Από τα ρήματα **λέγω, ἔρχομαι, εὐρίσκω, ὀρῶ** και **λαμβάνω** το δεύτερο ενικό της προστακτικής στον αόριστο β΄ στα απλά τονίζεται στη λήγουσα: **εἰπέ, ἐλθέ, εὐρέ, ἰδέ, λαβέ** .Στα σύνθετα όμως: **πρόσειπε, ἄπελθε, ἔξευρε, ἔπιδε, παράλαβε**.

3. Οι μονοσύλλαβες **σχές** (έχω), **θές** (τίθημι), **δός** (δίδωμι), **ξς** (ἵημι). Με πρόθεση όμως ανεβάζουν τον τόνο στη λήγουσα της πρόθεσης.
π.χ. **ἐπίσχες, παράθες, συνέκδος, άφες**

4.) Η ευκτική του ἔσχον (έχω) κλίνεται:

ιδιόρρυθμα όταν είναι απλή	κανονικά όταν είναι σύνθετη
-----------------------------------	------------------------------------

σχοίην	π.χ.
σχοίης	παρά-σχοιμι
σχοίη	παρά-σχοις
σχοίημεν κ σχοῖμεν	παρά-σχοι
σχοίητε κ σχοῖτε	παρά-σχοιμεν
σχοίησαν κ σχοῖεν	παρά-σχοιτε
	παρά-σχοιεν

Οι τύποι **προσ...** ανήκουν στο ρ. **προσ-έχω**, οι τύποι **προ...** ανήκουν στο ρ. **προ-έχω**.

π.χ. πρόσχω < πρόσ-σχω < προσ-έσχον < προσ-έχω

πρόσχω < πρό-σχω < προ-έσχον < προ-έχω

Οι υποτακτικές **σχω** (έχω) και **σπῶμαι** (έπομαι) με πρόθεση ανεβάζουν τον τόνο.

π.χ. σχω	αλλά	παράσχω	σπῶμαι	αλλά	έπισπῶμαι
σχιῆς		παράσχις	σπιῆ		έπισπιῆ
σχιῆ		παράσχι	σπιῆται		έπισπιῆται
σχωμέν		παράσχωμέν	σπῶμεθα		έπισπῶμεθα
σχιῆτε		παράσχιτε	σπιῆσθε		έπισπιῆσθε
σχωσι		παράσχωσι	σπῶνται		έπισπῶνται

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

1.Το απαρέμφατο του μέσου αόριστου β' τονίζεται στην παραλήγουσα:

(ἄγομαι - ἡγαγόμεν) **ἀγαγέσθαι** , (γίγνομαι - ἐγενόμην) **γενέσθαι** .

2.Το δεύτερο ενικό της προστακτικής του μέσου αόριστου β', αν είναι **πολυσύλλαβο**, είτε απλό είτε σύνθετο, τονίζεται στη λήγουσα:

ἐλαβόμεν - **λαβοῦ**, **ἀντιλαβοῦ**· ἐγενόμην - **γενοῦ**, **παραγενοῦ**

Εξαιρούνται οι μονοσύλλαβες **σχοῦ** (έχομαι), **θοῦ** (τίθεμαι), **δοῦ** (δίδομαι), **σποῦ** που όταν ενωθούν με δυσύλλαβη πρόθεση, ανεβάζουν τον τόνο .

π.χ. παράσχου, κατάθου, παράδου, έπισπου *αλλά* ένσχοῦ, ένθοῦ, έκδοῦ, συσποῦ

Β' ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
ἄγω	ἡγαγον	ἀγάγω	ἀγάγοιμι	ἄγαγε	ἀγαγεῖν	ἀγαγών, -οῦσα, -όν
ἄγομαι	ἡγαγόμεν	ἀγάγωμαι	ἀγαγοίμην	ἀγαγοῦ	ἀγαγέσθαι	ἀγαγόμενος, -η, -ον
αἰρέω,-ῶ	εἴλ-ον	έλω	έλοιμι	έλε	έλεῖν	έλών, -οῦσα, -όν
αἰροῦμαι	εἴλ-όμην	έλωμαι	έλοιμην	έλοῦ	έλέσθαι	έλόμενος, -η, -ον
αἰσθάνομαι	ἤσθ-όμην	αἴσθωμαι	αἰσθοίμην	αἰσθοῦ	αἰσθέσθαι	αἰσθόμενος, -η, -ον
ἀμαρτάνω	ἡμαρτ-ον	ἀμάρτω	ἀμάρτοιμι	-	ἀμαρτεῖν	ἀμαρτών, -οῦσα, -όν
ἀν-έχομαι	ἦν-ε-σχ-όμην	ἀνάσχωμαι	ἀνασχοίμην	ἀνάσχου	ἀνασχέσθαι	ἀνασχόμενος, -η,-ον
ἀπ-αγορεύω	ἀπ-εῖπ-ον	ἀπείπω	ἀπείποιμι	ἄπειπε	ἀπειπεῖν	ἀπειπών, -οῦσα, -όν
ἀπ-εχθάνομαι	ἀπ-ηχθ-όμην	ἀπέχθωμαι	ἀπεχθοίμην	—	ἀπεχθέσθαι	ἀπεχθόμενος, -η, -ον
ἀπ-όλλυμαι	ἀπ-ωλ-όμην	ἀπόλωμαι	ἀπολοίμην	ἀπολοῦ	ἀπολέσθαι	ἀπολόμενος, -η, -ον
ἀφ-ικνέ-ομαι, -οῦμαι	ἀφ-ικ-όμην	ἀφίκωμαι	ἀφικοίμην	ἀφικοῦ	ἀφικέσθαι	ἀφικόμενος, -η, -ον
βάλλω	ἔβαλ-ον	βάλω	βάλοιμι	βάλε	βαλεῖν	βαλών, -οῦσα, -όν
βάλλομαι	ἔ-βαλ-όμην	βάλωμαι	βαλοίμην	βαλοῦ	βαλέσθαι	βαλόμενος, -η, -ον
γίγνομαι	έ-γεν-όμην	γένωμαι	γενοίμην	γενοῦ	γενέσθαι	γενόμενος, -η, -ον

ἔπομαι	ἐ-σπ-όμην	ἐπί-σπωμαι	ἐπι-σποίμην	ἐπί-σπου	ἐπι-σπέσθαι	ἐπισπόμενος, -η, -ον
ἔρχομαι ή είμι	ἦλθ-ον	ἔλθ-ω	ἔλθοιμι	έλθέ	έλθεῖν	έλθών, -οῦσα, -όν
ἐρωτάω, -ῶ	ἦρ-όμην	ἔρωμαι	ἐροίμην	έροῦ	ἐρέσθαι	ἐρόμενος, -η, -ον
εὐρίσκω	ἦϋ(ευ)ρ-ον	εὔρω	εὔρομι	εὔρέ	εὔρεῖν	εὔρών, -οῦσα, -όν
εὐρίσκομαι	ἦϋ(ευ)ρ-όμην	εὔρωμαι	εὔροίμην	εὔροῦ	εὔρέσθαι	εὔρόμενος, -η, -ον
ἔχω	ἔσχ-ον	σχῶ	σχοίην, -σχοιμι	σχές	σχεῖν	σχών, -οῦσα, -όν
ἔχομαι	ἐσχ-όμην	σχῶμαι	σχοίμην	σχοῦ	σχέσθαι	σχόμενος, -η, -ον
θέω	ἔδραμον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμεῖν	δραμών, -οῦσα, -όν
θνήσκω	ἀπ-έ-θαν-ον	ἀποθάνω	ἀποθάνοιμι	ἀπόθανε	ἀποθανεῖν	ἀποθανών, -οῦσα, -όν
λαγχάνω	ἔ-λαχ-ον	λάχω	λάχοιμι	λάχε	λαχεῖν	λαχών, -οῦσα, -όν
λαμβάνω	ἔλαβον	λάβω	λάβοιμι	λαβέ	λαβεῖν	λαβών, -οῦσα, -όν
λαμβάνομαι	ἐ-λαβ-όμην	λάβωμαι	λαβοίμην	λαβοῦ	λαβέσθαι	λαβόμενος, -η, -ον
λανθάνω	ἔ-λαθ-ον	λάθ-ω	λάθ-οιμι	λάθ-ε	λαθ-εῖν	λαθ-ών, -οῦσα, -όν
ἐπι-λανθάνομαι	ἐπ-ε-λαθ-όμην	ἐπιλάθωμαι	ἐπιλαθοίμην	ἐπιλαθοῦ	ἐπιλαθέσθαι	ἐπιλαθόμενος, -η, -ον
λέγω	εἶπ-ον	εἵπω	εἵποιμι	εἶπέ	εἶπεῖν	εἶπών, -οῦσα, -όν
λείπω	ἔ-λιπ-ον	λίπω	λίποιμι	λίπε	λιπεῖν	λιπών, -οῦσα, -όν
λείπομαι	ἐ-λιπ-όμην	λίπωμαι	λιποίμην	λιποῦ	λιπέσθαι	λιπόμενος, -η, -ον
μανθάνω	ἔ-μαθ-ον	μάθω	μάθοιμι	μάθε	μαθεῖν	μαθών, -οῦσα, -όν
ὁράω, --ῶ	εἶδον	ἴδω	ἴδοιμι	ιδέ	ιδεῖν	ιδών, -οῦσα, -όν
ὁράωμαι, --ῶμαι	εἶδ-όμην	ἴδωμαι	ἴδοίμην	ιδοῦ	ιδέσθαι	ιδόμενος, -η, -ον
ὀφλίσκάνω	ὠφλον	ὄφλω	ὄφλομι	—	ὀφλεῖν	ὀφλών, -οῦσα, -όν
πάσχω	ἔ-παθ-ον	πάθω	πάθοιμι	πάθε	παθεῖν	παθών, -οῦσα, -όν
πείθω	ἔπι-θον	πίθω	πίθοιμι	πίθε	πιθεῖν	πιθών, -οῦσα, -όν
πείθομαι	ἔπιθόμην	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθοῦ	πιθέσθαι	πιθόμενος, -η, -ον
πίπτω	ἔ-πεσ-ον	πέσω	πέσοιμι	πέσε	πεσεῖν	πεσών, -οῦσα, -όν
πυνθάνομαι	ἐ-πυθ-όμην	πύθωμαι	πυθοίμην	πυθοῦ	πυθέσθαι	πυθόμενος, -η, -ον
τέμνω	ἔ-τεμ-ον	τέμω	τέμοιμι	τέμε	τεμεῖν	τεμών, -οῦσα, -ον
τέμνομαι	ἔ-τεμ-όμην	τέμωμαι	τεμοίμην	τεμοῦ	τεμέσθαι	τεμόμενος, -η, -ον
τίκτω	ἔ-τεκ-ον	τέκω	τέκοιμι	τέκε	τεκεῖν	τεκών, -οῦσα, -όν
τρέχω	ἔ-δραμ-ον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμεῖν	δραμών, -οῦσα, -όν
τρέπομαι	ἐ-τραπ-ομην	τράπωμαι	τραποίμην	τραποῦ	τραπέσθαι	τραπόμενος, -η, -ον
τυγχάνω	ἔ-τυχ-ον	τύχω	τύχοιμι	τύχε	τυχεῖν	τυχών, -οῦσα, -όν
ὑπισχνέομαι, -οῦμαι	ὑπ-ε-σχ-όμην	ὑπόσχωμαι	ὑποσχοίμην	ὑπόσχου	ὑποσχέσθαι	ὑποσχόμενος, -η, -ον
φέρω	ἤνεγκ-ον	ένέγκω	ένέγκοιμι	ένεγκε	ένεγκεῖν	ένεγκών, -οῦσα, -όν
φεύγω	ἔ-φυγ-ον	φύγω	φύγοιμι	φύγε	φυγεῖν	φυγών, -οῦσα, -όν

Β' ΑΟΡΙΣΤΟΣ - ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Α. Να συμπληρώσετε τα κενά με τον κατάλληλο τύπο αορίστου β' του ρήματος που δίνεται σε παρένθεση:

1. Ὁκνῶ μή μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία.....(γίγνομαι, υποτ.).
2. Οἱ Ἕλληνες.....(αἰσθάνομαι, ορ.) ὅτι βασιλεύς ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶη.
3. Ὁ βάρβαρος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσάμενος.....(ἔρχομαι, ορ.).
4. Δεῖ γράμματα.....(μανθάνω, απαρ.) καὶ(μανθάνω, μτχ.) νοῦν ἔχειν.
5. Ὅτε αὕτη ἡ μάχη.....(γίγνομαι, ορ.), Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν(τυγχάνω, ορ.) ὦν.
6. Αναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος.....(λαμβάνω, μτχ.) Τισσαφέρνην ὡς φίλον ὄντα.
7. Ἀρταξέρξης (συλλαμβάνω, ορ.) Κῦρον ὡς ἀποκτενῶν.
8. Διδάσκουσι αὐτοὺς (πείθομαι, απρ) τοῖς νόμοις.
9. (εὐρίσκω, προσ. β' ενικό) τοὺς παῖδας, εἶπεν.
10. Οὐδεὶς τῶν βροτῶν ἄν.....(ἀπέρχομαι, ευκ.) πλοῦτον φέρων.
11. Ταῦτα μοι δοκοῦσιν οἱ πάλαι.....(παρεισάγω, απαρ.).
12.(παραλαμβάνω, προσ., β' ενικό) τὰ δῶρα τοῦ βασιλέως.
13. (ἀντιλαμβάνομαι, προστ. αορ.), σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
14. (παρέχομαι, προστ. αορ.) Κύριε.
15. Μὴ (τρέπομαι, προστ. αορ.) ἐπὶ ῥαθυμίαν, ἀλλὰ σπεῦδε.
16. Ὅρῳ σε αποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν (τρέπομαι, υποτ. αορ.).
17. Φοβούμεθα μή οἱ πολέμιοι (αἰρῶ, υποτ. αορ.) τάς ναῦς .
18. Πολλοὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνελθόντες, υβρισταὶ καὶ ἀσεβεῖς (γίγνομαι, οριστ. αορ.)

Β. Να γράψετε το β' ενικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του αορίστου β' των ρημάτων: γίγνομαι, λανθάνω, πίπτω, ἔρχομαι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
γίγνομαι				
λανθάνω				
πίπτω				
ἔρχομαι				

Γ. Να γράψετε το β' πληθυντικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του αορίστου β' των ρημάτων: λέγω, ὀρῶ ,πάσχω, ἁμαρτάνω

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
λέγω				
ὀρῶ				
πάσχω				
ἁμαρτάνω				

Δ. Να γράψετε το γ' πληθυντικό πρόσωπο όλων των εγκλίσεων του Αορίστου β' των ρημάτων λαμβάνω, εὐρίσκω, τρέχω

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική
λαμβάνω				
εὐρίσκω				
τρέχω				